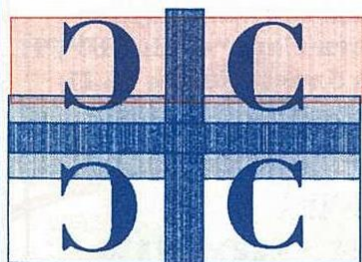
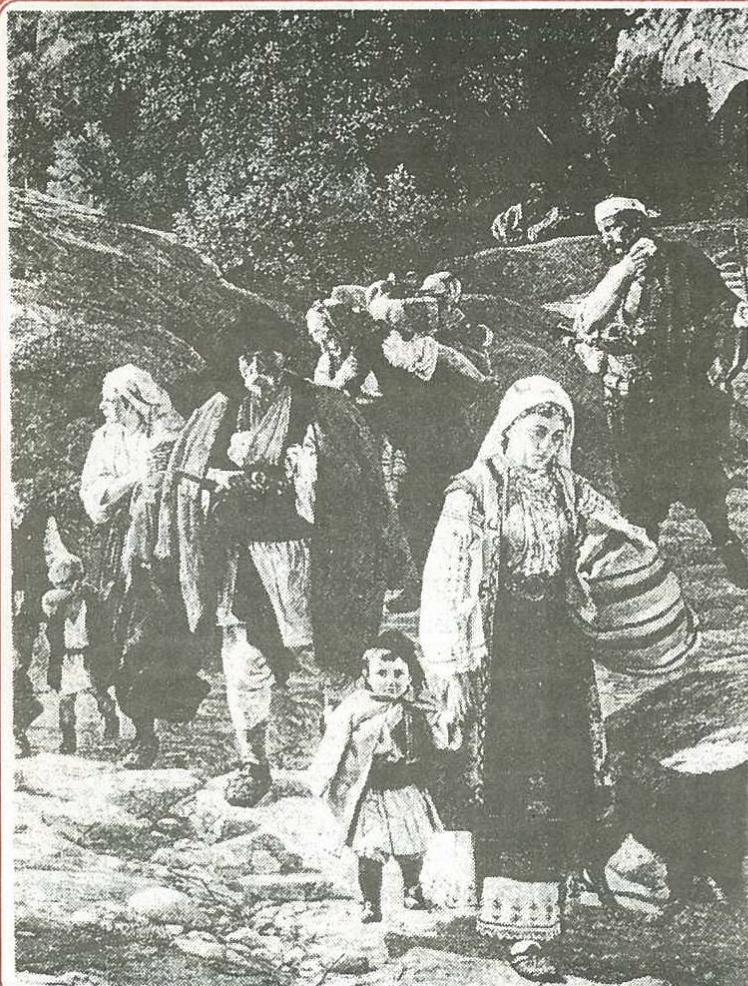

СВЕТОСАВНИК

**СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦШО
"СВЕТИ САВА"
MELBOURNE**

*****

**ЧЕКА ЛИ
СРБЕ
ЗАПАДНО
ОД
ДРИНЕ
ИСТА
СУДБИНА
КАО ПРЕ
СКОРО
120
ГОДИНА?**

Лево је
слика
Херце-
говачки
збег, када
су морали
због
турске
освете да
беже у
Црну Гору

Published Quarterly

SVETOSAVNIK

Published by Serbian Orthodox
Church
"St. Sava" - Melbourne
With the blessing of His Grace
Episkop Sava

СВЕТОСАВНИК

Издање Српске
православне цркве
"Свети Сава" - МЕЛБУРН
са благословом Њ.П.
Епископа Г. Саве

ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
432 3048

**У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - CARLTON, СЛУЖИ СЕ
СВЕТА ЛИТУРГИЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОГ ПРАЗНИКА У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.**

**СРПСКА
ШКОЛА
"СВЕТИ САВА"**

Настава се одржава у Greensborough сваког петка вече. За малу децу од 7 - 8,30 часова. За веће од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски језик, географија, веронаука и историја. Учители: о. Драгомир Шиповац и Ксенија Чабаркапа

**ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"**

Пробе се одржавају сваког петка вече у Светосавском дому - Greensborough.
Средња група вежба од 7 - 8,30.
Мала деца од 8,30 - 9,30.
Велика група од 9,30 до 10,30.
Учители: Славиша Илић и Бошко Цвијетић

**СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ**

Пензионери се састају **средом** - Greensborough и имају зеједнички ручак у 1. по подне

**ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА**

Greensborough: Велика и мала сала:
Вито Обрадов: 330 3749
Carlton-мала сала: **Лазо Јузбашкић 354 2498**

Телефон председника г. Јована Пјевача: 435 2276

**ХИРОТОНИСАН НОВИ ВЛАДИКА
ЗА НОВОГРАЧАНИЧКУ МИТРОПОЛИЈУ
ЕПАРХИЈЕ АУСТРАЛИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКЕ**

Епископ Сава

Услед несугласица које су биле између пређашњег епископа и Епархијског савета, што је довело до метежа у епархији, Свети архијерејски сабор СПЦ у Београду на редовном заседању крајем маја месеца 1994 године преместио је епископа Василија на Милешевску епархију, а за нашег епископа изабрао архимандрита г. Саву.

Наречење и хиротонија је обављена у манастиру Нова Грачаница код Чикага 16 и 17.

јуна 1994., а тај свети чин је обавио Њ.С. Патријарх српски Г. Павле уз саслужење митрополита Иринеја и епископа: нишког Иринеја, горњо-карловачког Никанора, славонског Лукијана и канадског Георгија, као и бројног свештенства и побожног српског народа Америке.

Интересантно је навести да ни један од двојице епископа из С.А.Д. није учествовао у хиротонији???

Иначе, епископ Сава је већ познат Србима Аустралије, јер је неколике године овде боравио после упокојења епископа Петра почетком октобра 1988., као Архијерејски заменик, све до устоличења епископа Василија.

Његов несебични рад и енергија биће гаранција будућег напредка ове епархије, а све на добробит целокупног православног Српства.

Очекујемо да ће ускоро добити стални боравак у Аустралији и што је криво исправити а што је право још више унапредити.

ХРИСТОВА ПРИЧА О ИЗГУБЉЕНОЈ ОВЦИ

Понекад се чује: "Ко је овај? Где је досад био?" и слично, што се противи стремљењу Цркве Божије, која све позива на покајање. Да је то тако, потврђују јеванђелске речи:

Фарисеји и књижевници стално су се срдиле на

Исуса што прима царинике и грешнике и једе с њима. Исус је у причама о изгубљеној овци и изгубљеном динару показао да је Бог увек готов да прими грешника који се каје и да му врати Своју милост.

"Који човек од вас, имајући сто оваца и изгубивши једну од њих, не остави деведесет и девет у пустињи и иде за изгубљеном, док је не нађе? И нашавши дигне је на раме своје радујући се, и дошавши кући сазове пријатеље и суседе, говорећи им: радујте се са мном: ја нађох своју изгубљену овцу. Кажем вам да ће тако бити већа радост на небу за једног

грешника који се каје, него ли за деведесет и девет праведника, којима не треба покајање.

Или која жена имајући десет динара, ако изгуби један динар, не запали свеће, и не помете кућу, и не тражи добро, док не нађе? И нашавши сазове другарице и суседе говорећи: радујте се са мном: ја нађох динар изгубљени. Тако кажем вам, бива радост пред анђелима Божијим за једнога грешника који се каје".

УПОЗНАЈМО СВОЈ ХРАМ

ЦРКВЕНА АРХИТЕКТУРА

У Православној цркви храмови су тако планирани да одговарају духу православног учења.

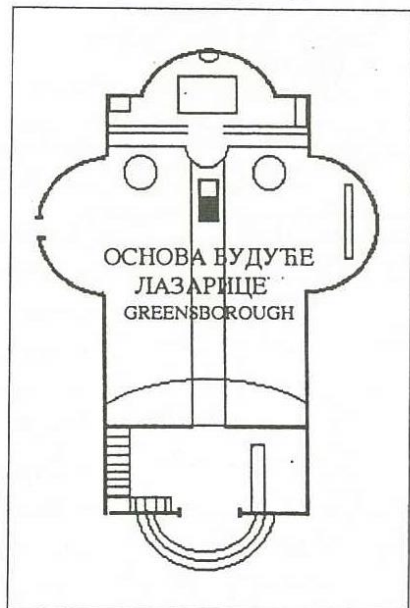
Према православном веровању Бог је Цар (од) вечности и зато храм као црквена грађевина, који је свето место где се приносе молитве Богу, треба да буде царски у сваком погледу. Православни хришћани, када су зидали своје храмове, имали су то увек на уму. Они су увек у храм и његове друге потребе стављали што су сматрали најбољим а које су били у стању да купе: најчвршћи материјал за зидање, најлепше украсе и наките, најскупље сасуде (посуде) и лепе свештеничке одежде (одјејанија). Ако нису били имућни да употребе чисто злато, сребро и драго камење они су употребљавали имитацију истих. Сјај земаљског царства увек је служио као узор за израз небеске славе.

Храм као црквена грађевина представља палату у којој Бог обитава, врло простран, богато украшен и пун надахнућа. Плафон храма је висок и заокругљен, често обојен плаво са расутим златним звездама по себи, што симболише небо, а које је у другу руку симбол небеса. Умногим храмовима на (небу) плафону насликани су анђели или Бог како седи на престолу и суди, остављајући утисак на вернике да су се небеса спустила на земљу и да је царство Божије постало стварност садашњости. Ако се кубе налази на средини храма то чини присуство небеских сила још реалнијим. Један или више великих полијелеја (свећњак са крацима) висе о плафону улепшавајући атмосферу у унутрашњости храма. Светла на полијелеју представљају звезде.

Као што је средњовековна властела указивала част своје цару стојећи око царског престола, на сличан начин су поређани светитељи на иконостасу у стојећем ставу пред престолом највишега. Укратко, православни храмови су планирани са намером да Господа Бога, царство небеско и наше спасење учине што реалнијим.

Темељ храма је најчешће у виду крста, што посећа хришане

на крст на коме је Христос био распет.

Што се тиче положаја храма, православна црква се строго придржава правила да дужина храма мора да се протеже са истока на запад с тим да је олтар окренут према истоку. Свети Јова Дамаскин (+ 753) каже да је апостолска традиција да молитве Богу верник треба да узноси окренут према истоку.

Главна врата храма су увек на западној страни. Већина храмова има двоја споредна врата на северној и јужној страни.

На врху сваког храма налази се крст који означава да они који долазе у храм признају и славе распетог

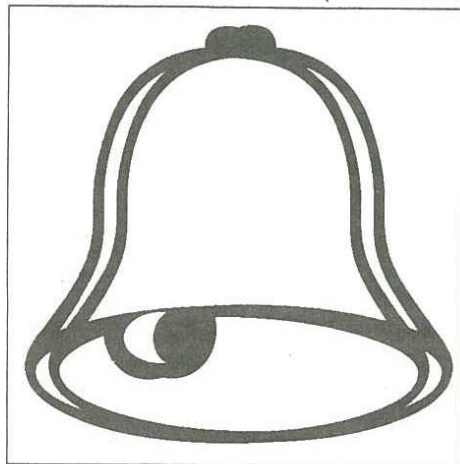
Господа и Спаситеља нашег Исуса Христа.

Од 4-ог века, када је хришћанство постало државном религијом, хришћани су увек тежили да зидају своје храмове у неком архитектонском стилу, и због тога има неколико различитих стилова у грађењу хришћанских храмова који су били озидани у разним периодима историје цркве.

Романски стил. Римски стил који се појавио пре хришћанства, био је доминирајући стил хришћанске црквене архитектуре све до 6-ог века. Његова одлика је комбинација сводова, стубова и купола (кубета) приликом зидања,

Византијски стил. Византијска архитектура је потекла од римске архитектуре у 6-ом веку. Најпопуларнији византијски стил је крст израђен у квадрату. На врху грађевине се налази купола која је обично цилиндричног или многоугаоног облика покривена са кубетом. Околу куполе су усечени уски прозори са сводовима, а околу централне куполе обично се налази неколико мањих и нижих купола. Много српских манастира и цркава је зидано у византијском стилу, како у плану зидања, тако и у техници украшавања.

ЦРКВЕНА ЗВОНА

Употреба црквених звона у хришћанској цркви почела је у другој половини шестог века и од тада се звона стално употребљавају за богослужења а нарочито Светој Литургији.

Звук црквених звона има особито значење за православне хришћане. Својим снажним али лепим звуком, звона позивају верне на богослужење у храм Божији. Тако звона објављују

почетак богослужења или најважније моменте из истог опомињући верне на важност тих момената, а оне који нису присутни да је сада један од момената богослужења на коме треба да су присутни.

Православни хришћани при звоњењу звона обично се крсте и увећавају интензивност својих молитава.

У старо време звона су била смештена поред цркве, док је касније ушло у праксу да се изнад приправе прави торањ у који сесмештају звона.

УНУТРАШЊОСТ ХРАМА (ЦРКВЕ)

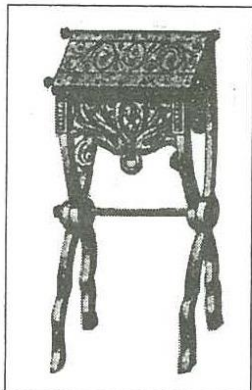
Православни храм је подељен у три дела: паперта (трем), средњи део храма (лађа цркве) и олтар,

Трем храма (Паперта) Трем или паперта је западни или задњи део храма. Кад се уђе у трем обично је у њему крстионица са једне стране, а са друге се налази турски сто где се продају свеће и друге ствари као на пример књиге и иконе.

Изнад трема (паперте) се налази балкон са кога црквени хор одговара на богослужењима. У неким црквама верници такође стоје на балкону за време богослужења.

Средњи Део Храма (Лађа Цркве). Средњи део цркве се још зове лађа цркве у коме верници стоје за време богослужења.

У српским православним црквама верници стоје за време богослужења. За старе и изнемогле налазе се столице са наслоном поред зида. Седење је дозвољено само за време неких делова свете литургије.

У средини храма, налази се налоњ на који се ставља икона за целивање. Верници приликом уласка и изласка из цркве целивају икону и на тај начин одају поштовање ономе светитељу који је представљен на икони. Има још један налоњ који се склапа и који се употребљава приликом читања јеванђеља.

Испред иконостаса у лађи цркве налази се узвишење које се зове солеја. Свештенство, и деца која служе у олтару највише употребљавају солеју.

На левој страни поред зида пре него што се попне на солеју налази се трон Богородице. Ту се налази велика украшена икона Богородице са Исусом изнад које гори кандило. На супротној страни је епископски трон, где се такође налази једна велика икона (обично Христова) и седиште (трон) за епископа.

Две певнице су постављене уздуж на обе стране солеје које су окренуте једна према другој. За певницом стоје појци. На средини солеје налази се амвон који је округлог облика одакле ђакон чита јектеније и свето јеванђеље.

Свака српска православна црква има црквене барјаке са пришивеним иконама на њима. Барјаци стоје на видном месту у средњем делу храма.

ИКОНОСТАС

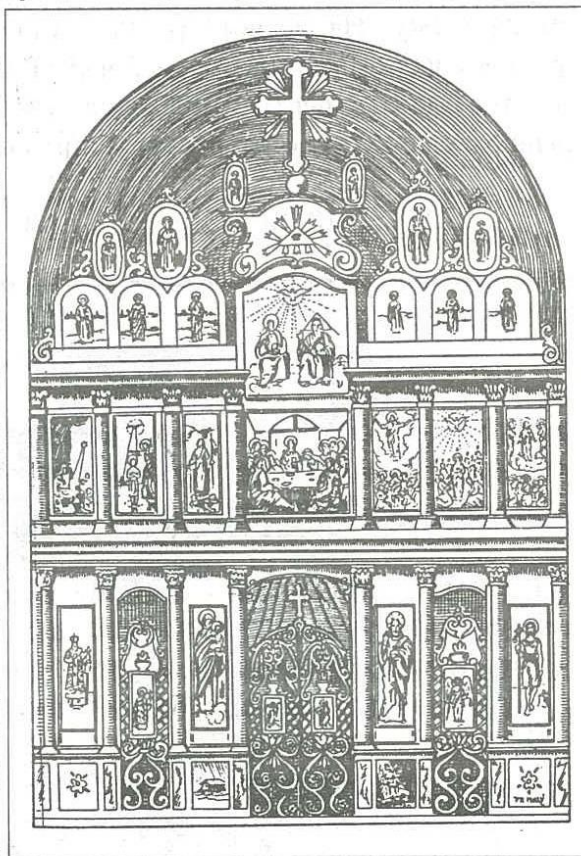
Средњи део храма је одвојен од олтара иконостасом. Иконостас је висока преграда направљена од дрвореза, мрамора или цигле. Иконостас има троја врата која воде у олтар. Средња врата имају два крила и зову се царске двери. Име царске двери долази од тога што кроз њих мистично у тајни евхаристије пролази сам Господ Исус Христос који је цар царева. Царске двери симболично представљају

врата царства небескога. Мирјанима (нерукоположеним лицима) је забрањено да улазе кроз царске двери док рукоположена лица могу да пролазе кроз њих само у одежама. На царским дверима има завеса која по потреби може да се отвори или затвори. Ова завеса представља завесу која је одвајала олатар (светињу над светињама) у старозаветном Соломоновом храму.

На левој страни иконостаса су врата која воде ка жртвенику где се припремају часни дарови за свету литургију, а на десној - јужној страни су врата која воде у део олтара који се зове црквена ризница или остава.

Страна иконостаса окренута према народу исписана је светим иконама које су поређане према утврђеном реду. На царским дверима је икона благовести, чија је једна половина написана на једном крилу царских двери а друга половина на другом. Према јеванђељистима ова икона симболише Богородицу као врата кроз коју је дошло спасење човечанству.

На десној страни царских двери је икона Христа, а на левој Богородице са младенцем Христом. Ове две

иконе се зову престоне иконе. На осталим вратима иконостаса су иконе Светог Архиђакона Стефана и Светог Архангела Михаила.

На десној страни врата која воде у део олтара који се зове црквена ризница је икона Светог Јована Крститеља, а на левој -

северној страни врата која воде у северни део олтара је икона светитеља заштитника храма (црквена слава - код нас Свети Сава).

Изнад царских двери је икона Тајне Вечере што показује да се света тајна евхаристије служи у олтару.

Сваки иконостас треба да има горе поменуте иконе поређане у истом поредку. Испред сваке иконе изузев северних и јужних врата виси кандило. Ако је иконостас већи онда може да има више редова икона.

Изнад иконостаса се налази повећи крст са распећем Исуса Христа на њему. На десној страни крста треба да буде икона Богородице а на левој икона Светог Јована Богослова, апостола који је био веома близак Христу. Ово распеће представља победу Христа над сатаном са својом божанственом жртвом на крсту.

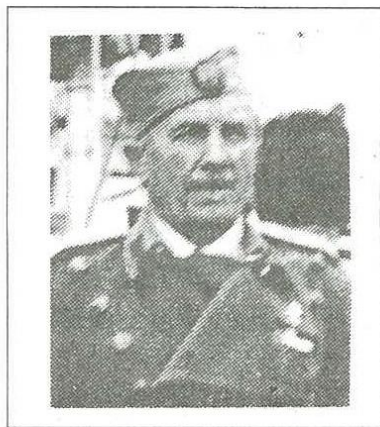
*****

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ ЋЕМО ПИСАТИ О ОЛТАРУ

НЕДЕЉА 4. 9. 1994. МОБА: Радисав Живановић, Зоран Поповић, Милка Лукић, Бошко Красић, Зоран Радосављевић, Живадин Петровић, Лазар Јузбашић, Мићо Кулинчевић, Милка Поповић, Аца Лукић, ?, Тома Крчевинац, Јован Пјевач, Вито Обрадов, Виљко Цвијетић, Ђорђе Ђукић. СЛИКА ПРЕД ЦРКВОМ

НЕ ДАЈЕ КО ИМА, НЕГО КО ХОЋЕ

МИОДРАГ
КОСТАДИНОВИЋ

На сами Видовдан ове године, позва ме Миодраг Костадиновић из: Ђилонга и после уобичајеног питања за здравље, запита ме да ли је неко наручио за иконостас икону Свете Тројице. Кад му рекох да није нико наручио, онда ме замоли да исту резервишем у име његово.

Затим се поведе разговор о томе како иде са прилозима и градњом. Ја му испричах онако како је, то јест да се полако гради црква, али још спорије стижу прилози. Као разлог спорости прилога наведох и то што је овде доста

велика беспослица и рат који и нас овде исцрпљује шаљући родбини. На крају, похвалих Миодрага речима:

- Свака Вам част кад мислите на нашу цркву, иако сте далеко, а осим тога у пензији без већих прихода. Нека вас за то Господи Свети Сава благослове.

И знате шта ми овај чича одговори? Одговори ми оно што сам и сам знао, али немам често смелости да то потврдим пред собом и другим:

- Не даје, оче драги, онај који има. Даје за своју светињу онај који је воли и који хоће. А кад хоће, он нађе начина и да поклони и да за њега остане. Ја сам свуда помагао. Купио сам полијелеј за цркву у Ст. Албансу, па сам подоста приложио за наш Каленић и свуда где се црква у славу Божију правила. И увек ми је драги Бог давао да имам. А онај ко се стегне, па не да, ни њему Бог не да што наши кажу берићета, па вазда кука.

Тако заврших разговор са овим старином, радостан у души што се нађе у српском народу тако добрих душа, а вама драги читаоци и парохијани указујем на живи пример српског задужбинарства и добротворства, па се угледајте и следујте овакве благочестиве душе.

ЗАР ВЕЋ ОДЛАЗИШ

У суботу вече 20 августа, кад нам је гостовала фолклорна група "Растко" из Лондона, негде око петнасет до поноћи, на путу да се поздравим са кореографом поменуте групе и захвалим на дивном игрању, сретох међу столовима Зорана са фамилијом и онако у полушали га запитах: "Зар већ одлазиш?" Он ми исто тако у полушали одговори: "Па доста је било за вечерас. Идемо да се одмарамо". "Лаку вам ноћ - рекох, - и ја ћу скоро".

Поздравих се и кренух кући, а после ми паде на памет Зоран и његова фамилија. Знам да не журе зато што су уморни, јер су још млађи, а и програм се мало пре тога завршио, него мисле на сутра. Сутра је Света недеља и ако се човек не одмори, онда није расположен да иде на молитву, а његова фамилија је навикла да буде сваке недеље редовно на богослужењу. Они су сигурно вагали: шта је важније. Или игранка или Служба Божија.

Овај његов одговор такође открива скромност домаћина. Обично би човек одговорио свештенику: идем да спавам јер сутра морам у цркву. Не, код Зорана није следио такав одговор. Нема гордости ни самохвале, него скромност.

Овај пример сам морао да ставим да прочитате и да не очајавамо, јер има у српском народу "прототип" српског домаћина на које би се требало угледати, само што се такви не намећу. Они се траже и такве треба тражити.

ЦРКВЕНО СТАЊЕ У АУСТРАЛИЈИ

Понеко ме упита: "Јесу ли се цркве ујединиле?" или "Какво је сада стање у Цркви у Аустралији и широм Западног света?" Можда има и вас који нисте добро упознати, па ћу укратко изнети фактично стање, надајући се да ћете то примити као чињеницу и тако се управљати.

Расцеп који се десио у Америци 1963 године, а у Аустралији 1964. проузрокован је од стране режима тадашње Брозове Југославије, у намери да разбије националну емиграцију. И намеру су остварили. Део емиграције, која је остала уз епископа Дионисија увек је напомињао да је то привремена појава која ће нестати нестанком крутог комунизма у нашој Отаџбини. Да се то и остварило потврђује Споразум о помирењу потписан 1991. у Београду. Тим споразумом су поништене све раније одлуке о рашчињењима и забранама свештенорадњи, што је потврђено заједничким служењем у Саборној цркви у Београду.

Због дугогодишњих спорова и наталоженог неповерења једне стране према другој, остављено је да се евентуално до 1995 свако управља по својим правилима и уставима, трудећи се да се успостави што тешња сарадња на епархијским и парохијским нивоима, јер више нису постојале никакве канонске нити пак административне сметње.

Међутим, и поред свега реченог и на папиру потврђеног, међу људима и даље постоје разна сумњичења, резерве, одбојност и страх. То је вероватно и за очекивати. Тешко је људима, који су били активни у прокламовању својих ставова и осуђивању туђих да одједанпут промену пређашњи став. Зато треба уважавати стару пословицу да тиха вода брег рони. И ми морамо тихо и искрено радити да дође до братског разумевања и толеранције, не осврћући се на примедбе појединаца.

Шта то практично значи? Значи да ће до даљњег постојати две епархије у Аустралији, које ће администрирати ЦШ општине које су имале под јурисдикцијом пре помирења. Епископи и епархијски органи ће се бринути о својим епархијама, одржавајући добре и

братске односе са паралелном епархијом. Свештеници ће са својим парохијама и ЦШО продужити са својим радом као и до сада, остајући под јуриздикцијом своје епархије, а такође гајећи добре односе са парохијама из паралелне епархије.

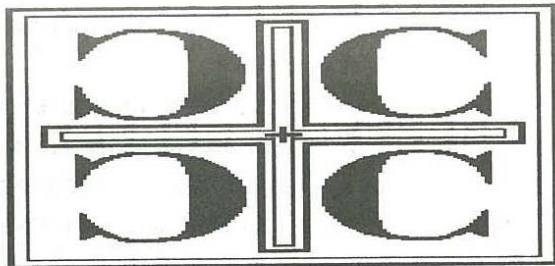
Појединци ће и даље припадати парохијама према ранијем нахођењу.

Уколико се покаже потреба да је довољна једна епархија и један епископ за Аустралију, о томе ће се договорити епархијска тела на челу са епископима и наравно уз одобрење Светог архијерејског сабора или пак Синода.

Такође би било пожељно, нарочито у Мелбурну и Сиднеју да се направе територије за сваку парохију, да нема поистовећивања. Узмимо на пример Мелбурн. Свугде су на истој територији дупле парохије: Калтон и Бранзвик су на једној. Спрингвал и Френкстон на једној територији, а такође и Ст. Албанска парохија и парохија из Рок Бенка. Са мало добре воље и договора то би се могло решити, тако да буде као у Отаџбини, а не као што је пре било, а и сад се дешава да код једне цркве парохијанин тражи да му дође свештеник који је на другом крају Мелбурна. Или један други пример: један свештеник свети водицу, други сече славски колач а припада трећој парохији. Надам се да ће епископи са свештеницима и управама то питање ускоро почети да разматрају и онда донесу најлогичније решење.

Тиме би се повратио ред и поредак у парохије, а постепено и у чланство ЦШО, јер би на тај начин у чланству били они који живе на подручним парохијама, и више би допринели Цркви.

За све наведено, а и ненаведено треба доста стрпљења и помало упорности, трудећи се да нам увек и у свему истина буде водић, јер у Светом писму је казано: "Истина ће вас победити".

ОДАЈЕМО ПОЧАСТ:

У Светом писму се каже: Чашћу један другога већим чините. Ми што смо људи Цркве Христове, и који мора да се трудимо да прво Богу угодимо, а онда са свим људима да стојимо у љубави, такође се осећамо дужним да региструјемо шта се ради, како се ради и колико ко ради и према томе свакоме одамо почаст. Један од циљева нашег Светосавника је и тај да се региструје све и остави будућим нараштајима да цене и процене какви смо били и колико смо се жртвовали за своју највећу светињу. Пред вама је 32. број Светосавника. Ако сте их сачували, прелистајте па ћете видети и раднике и приложнике и значајне догађаје из живота наше парохије, као и стремљења исте. Све оно што се пре дешавало, налази се само, можда, у записницима са седница или бледом сећању појединаца. Замислите, колика би вредност била да се издавао парохијски лист задње 42 године.

Овај пут нећемо помињати особе које такорећи свакодневно нешто привређују. Њих добро знате. Осврнућемо се на људе који помажу кад затреба, одајући им почаст овим скромним писањем, а уједно молећи и остале да привреде према могућностима.

АЛЕКСАНДАР НАДИ је као електричар оправио сва светла код цркве у Калтону. Оправио је звучнике и микрофоне у великој сали у Гринзбари и поклонио добар магнетофон за исте. Уколико затреба, прикључио је струју за дизалицу код цркве и поклонио сав материјал у вредности од око \$650. Претходно је развео струју за вентилаторе у малој сали, а исте је поставио Спасоје Цвикић.

МИДА ЈЕРЕМИЋ који има продавницу железа поклонио је за Црквени натпис и оглас сво железно, заварио оквир и онда галванизовао. Тај његов поклон вреди неколике стотине долара.

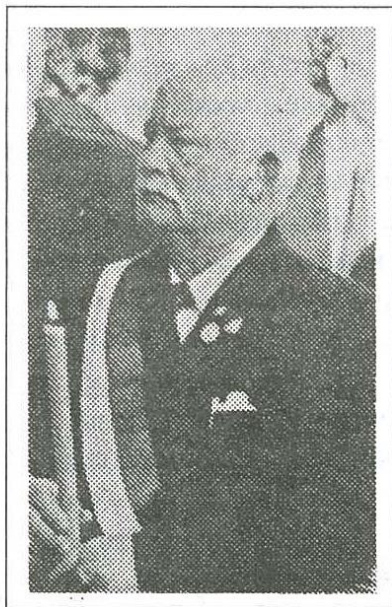
МОМЧИЛО ЈЕРЕМИЋ је правио дрвене лукове за зидаре, што је велики прилог у раду. Такође се захваљујемо Мирку Дмитровићу и Срђану Лазићу што су дошли и направили четири лука и тиме помогли прво цркви, па онда и Момчилу, који је био заузет.

Ако смо неког пропустили, нека опрости, али Бог велики види и сваком плаћа по заслуги. Хвала и Бог вас благословио.

УПОЗНАЈМО ЗАДУЖБИНАРЕ:

До сада, хвала Богу имамо четири задужбинара нове цркве. То су: Милорад Вековић, Данко Ћосић, Милан Николић и Горан Јаковљевић. Сваки од њих је приложио више од \$10 000. У наредним бројевима Светосавника ћемо се трудити да вам сваког појединачно представимо: одакле су родом, кад су дошли у Аустралију, шта раде, кога имају и слично.

МИЛОРАД ВЕКОВИЋ је рођен код Андријевице у Црној Гори. Као младић ступио је четничке одреде војводе Павла Ђуришића све док га Немци нису заробили 1943 и одвели у ропство. После свршетка рата није хтео да иде у родно место због комунистичке окупације. У Немачкој се оженио са Росом, Српскињом из Босне поносне а кад су се стекли услови долази у Аустралију. У браку је имао троје деце: две кћери Наталију и Стојанку, и сина Милана.

Радио је и кућио, водио бригу о породици, али и о својој цркви од почетка, то јест од оснивања. Сваке недеље је редовно са породицом ишао у цркву, па кад се отворио фолклор и тамо су му деца била редовно, као и на забавама и прославама. И не само да је помагао Светосавску цркву, него и многе друге кад су биле у потреби, а нарочито манастир Нови Каленић.

Пре неколике године се одселио у манастир, где је закупио један стан, али је и даље продужио да буде члан наше ЦШО.

Кад су освећени темељи нове цркве у Гринзбари, част да буде КУМ **ТЕМЕЉА** припала је г. Вековићу, а од тада до сада је приложио више од \$11 000 и тако себи обезбедио вечни спомен као један од највећих приложника, служећи свима примером доброг Србина и доброг Светосавца.

о. Драгомир

ФИНО СЕЋАЊЕ И ОСЕЋАЊЕ

Била је среда 31. август, дан пензионерски. Пошто је истога дана било заказано да ће благајник скупљати прилоге за цркву изванредан број пензионера се одазвао колико је ко осећао да дадне или је могао. Хвала свима који приложише и нек их Бог благослови.

Увече, негде око 7 сати зазвони телефон и јави се Воја Николић, који рече да би дошао ако не марим. Наравно, сложих се и не прође петнаест минута, стиже Воја и са врата предаде коверат уз речи да није могао доћи због обавеза, али да је донео скроман прилог, и предаде коверат. Он оде, а ја кад отворих нађох писамце и новац. У писму је писало:

Драги оцаи, Шийован,

Овде је мој допринос за ђрагњу цркве \$ 300, њарохијски ѡприлог \$ 100 и за шћамљу Свейтосавника \$ 20.

Извиниће шћо Вас већ ѡмолно дужо нисам видео; мој рад у ѡследње време је један од највећих узрока за ѡ. Надам се да ће боља времена доћи и да ћу Вас - као и сву моју браћу Србе, видеои много чеће.

Воја.

Заиста, за сваку похвалу! Најчешће се дешава да апеле које шаље црквена општина баце и не обраћају пажњу да ли је вредно то дело за које се моле Срби да приложе, због чега смо често разочарани у патриотизам и побожност. Али овако, кад понеко од срца приложи, онда нас мало охрабри и поврати поверење да није Србин постао индиферентан према светињи својој.

Зато присетите се песникових речи:

**ХЕЈ, ШТО СРБИН ЈОШТЕ ЖИВИ
КРАЈ СВИХ ЗАЛА,
ВЕРА ГА ЈЕ ОДРЖАЛА,
ЊОЈЗИ ХВАЛА!**

СА СЛАВЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

У недељу 31 јула, сутри дан по Светој мученици Марини, наше сестре су прославили своју славу и своју заштитницу Огњену Марију. Служба је била у малој сали, а служио је надлешни парох са о. Петром Дамњановићем уз одговарање наших појаца. Међу појцима је била и домаћица славе сестра Мирјана Глоговац са српском тробојком. На слушби је било око шездесет особа, док се после у великој сали слупило око две стотине.

По завршеном славском обреду и благослову трпезе љубави, вредне сестре су послужиле госте заиста богатим ручком, а за разоноду се побринуо Сибинов оркестар. И што је за памћење, овај пут није била прејака музика, тако да се могло за столом разговарати, а истовремено слушати музика и чути песма. Надамо се да ће се музичари потрудити да и у будуће поштеде од "терора" наше уши.

И као што је дугогодишња пракса, почели су поздрави главних званица. Програм је водила сестра Вера Кљајић. Прво је позвала председницу КСС "Огњена Марија" сестру Милку Поповић, која се захвалила свима што су дошли на славу, уз молбу да помогну Сестре, јер оне раде и помажу своју цркву. Затим су уследиле честитке осталих сестара локалних Кола.

За догодине се примила да буде домаћица сестра Бранка Ђорђевић.

Д о м а ћ и ц а
Славе сестра
М И Р Ј А Н А
Г Л О Г О В А Ц (са
тробојком) и
п о п а д и ј а
Достиња за
време послужи-
вања гостију.

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА"

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦШО
"СВЕТИ САВА"

230. Station st., CARLTON NTH & 212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

**КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА"**

ПРИ ЦРКВИ "СВЕТОГ САВЕ"

**ПРОСЛАВЉА 20 ГОДИНА УСПЕШНОГ РАДА
У СУБОТУ ВЕЧЕ 15. ОКТОБРА 1994.**

У СВЕТОСАВСКОМ ДОМУ:

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

СВЕЧАНА ПРОСЛАВА ПОЧИЊЕ У 7. УВЕЧЕ

**Приход са овог Банкета употребиће се за
градњу новог храма Светог Саве.**

Позивамо све Србе и Српкиње Мелбурна да дођу и дају
нам полета да и даље радимо на добро наше цркве.

Улаз ће бити \$12,00 са мезом.

Исту вече ће се поделити награде чланицама КСС.

У КУХИЊИ: Вито Обрадов, Јагода Ковачевић и Раде Оклобџија.
ВЕЛИКА ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА" НА ВИДОВДАН 1994.

ДВОЛИЦА ЗАДУЖБИНАРА НОВЕ ЦРКВЕ -
GREENSBOROUGH,
КОЈИ СУ ПОКЛОНИЛИ БАКАРНИ ПОКРОВ:
МИЛАН НИКОЛИЋ
И
ГОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

О СЛОЗИ

Често чујемо поклик: Само Слога Србина Спашава, и сви са поносом те речи изговарамо, а увек нам се супротно дешава. Слога међу Србима никако да завлада, како на националном плану, тако ни у заједницама, а нема је много ни у породицама.

О овој проблему данашњице би требало доста да се расправља, анализира и препоручује, али, нажалост, све се завршава речима: неко нас је проклео па немамо слоге.

Ја бих са својим скромним доимањем о томе прозборно, надајући се да ћу донекле дотаћи узрок неслоге или анархије.

Почећу од домаћинства, јер је породица стуб нације и државе. Ако је здрава породица, биће и нација, као и обрнуто. Да би домаћинство било срећно и сложено, као прво, мора се знати ред. Домаћин је тај који треба бригу да води о свему, а укућани да слушају домаћина и раде што је најбоље према својим способностима и могућностима. Ако пак, деца буду оспоравала знање родитељима или се родитељи гложе између себе, долази до поремећаја у кући, те сходно томе нестаје слоге и поретка, а појављује се неслога и анархија.

Исто је и у заједницама, било црквеним или било каквим другим, а онда и у народу и држави. Црквена заједница ће бити здрава ако су њени чланови васпитани да прихвате ред и поредак. Тако, зна се да је епископ поглавар епархије и он са својим саветом уређује исту. Епископ поставља на парохије свештенике, који су њему одговорни за свој рад, а свештеник са црквеним одбором бригу брине о својој јединици. Ако се, рецимо у парохији свештеник не пита низашта, него је само фигура, неминовно долази до сукоба. Ако пак свештеник ради како хоће, без саветовања са црквеним одбором, дешава се иста ствар.

Зато, са ово неколико редака желим да скренем пажњу да је основа за слогу - ред, а неслога настаје услед нередице и незнања коме ће се дати првенство у управљању. А увек треба да управља онај који је побожан, скроман, вредан и благородан.

о. Драгомир

МАЛИ РАДОЈИЦА

Мили Боже, чуда големога!
 Јали грми, јал' се земља тресе?
 Ја се бије море о мраморје?
 Ја се бију на Попина виле?
 Нити грми, нит'се земља тресе,
 ни се бије море о мраморје,
 ни се бију на Попина виле;
 већ пуцају на Задру топови,
 шенлук чини ага Бећир-ага, -
 уватио Малог Радојицу,
 па га меће на дно у тавницу.
 У тавници дванаест сужања,
 а сви плачу, један попијева,
 те цијело друштво разговара:
 "Не бојте се, браћо моја драга!
 Еда Бог да каквогођ јунака,
 који ће нас јунак избавити".
 А кад њима Радојица дође,
 сви уједно грло заплакаше,
 Радојицу љуто проклињаху:
 "Радојица, допадноу мука!
 И ми смо се и уздали у те
 да ћеш ти нас кадгођ избавити,
 ето и ти саде к нама дође!
 Ко ли ће нас јунак избавити?"
 Вели њима Мали Радојица:
 "Не бојте се, браћо моја драга,
 већ ујутру, кад данак осване,
 ви дозов'те агу Бећир-агу,
 па му каж'те да је умро Раде,
 не би ли ме ага закопао".
 Кад свануло и сунце грануло,
 а повика двадесет сужања:
 Бог т' убио ага Бећир-ага?
 Што доведе к нама Радојицу?
 Јер га синоћ објесио ниси,
 већ се код нас ноћас представио,

хоће ли нас поморити смрадом?"
Отворише на тавници врата,
изнесоше пред тавницу Рада;
онда вели ага Бећир-ага:
"Носте сужња те га закопајте".
Ал' говори Бећирагиница:
"Ев' Бога ми, није умро Раде,
није умро, већ се ућутао;
наложите му ватру на прсима,
хоће ли се помакнути курва".
Ложе њему ватру на прсима,
ал' је Раде срца јуначкога,
ни се миче, ни помиче Раде.
Опет вели Бећирагиница:
"А Бога ми, није умро Раде,
није умро већ се ућутао;
већ уват'те змију присојкињу,
те турајте Раду у њедарца,
хоће ли се од ње уплашити,
неће ли се, курва, помакнути".
Уватише змију присојкињу,
па турају Раду у њедарца,
ал' је Раде срца јуначкога,
ни се миче, ни се од ње плаши.
Опет вели Бећирагиница:
"А Бога ми, није умро Раде,
није умро, већ се ућутио:
већ узмите двадесет клинаца,
удрите их под ноктове Раду,
хоће ли се помакнути, курва".
И узеше двадесет клинаца,
ударају под ноктове Раду, -
и ту Раде тврда срца био,
ни се миче, ни душицом дише.
Опет вели Бећирагиница:
"А Бога ми није умро Раде,
није умро, већ се ућутио;
сакупите коло ђевојака
и пред њима лијепу Хајкуну,

хоће ли се насмијати на њу".
Сакупише коло ђевојака
и пред њима лијепу Хајкуну;
на Рада је коло наводила,
преко Рада ногама играла.
А каква је, да је Бог убије!
Од свију је и већа и љепша,
љепотом је коло зачинила,
а висином коло надвисила;
стоји звека на врату ђердана,
стоји шкрипа гаћа од сандала.
Кад је згледа Мали Радојица,
лијевијем оком погледује,
деснијем се брком насмијава;
а да вид'ла Хајкуна ђевојка,
она сними свилена јаглука,
њиме покри Рада по очима,
а да друге не виде ђевојке;
па је своје бабу говорила:
"Јадан бабо, не гријеси душе,
већ носите сужња, закопајте".
Онда вели Бећирагиница:
"Бре, немојте закопати курве,
већ га бац'те у дебело море,
те наран'те рибе приморкиње
лијепијем хајдучкијем месом".
Узе њега ага Бећиор-ага,
па га баци у дебело море.
Ал' је раде чудан пливач био,
далеко је Раде отпливао,
па изиђе на бријегу мора,
па завика из грла бијела:
Јао моји б'јели ситни зуби,
повад'те ми клинце из ноката"!
И он сједе и ноге прекрсти,
и повади двадесет клинаца,
па их метну себи у њедарца.
Опет неће да мирује Раде:

кад је тавна ноћца настанула,
 иде двору аге Бећир-аге,
 па постаја мало под пенцере;
 истом ага за вечеру сио,
 па с кадуном својом бесједио:
 "Моја кадо, моја вјерна љубо,
 ево има девет годин' дана,
 отко Раде оде у хајдуке,
 да не могох сербес вечерати -
 све од страха Малог радојице;
 Богу хвала кад га данас нема
 и кад њему хака главе дођох!
 И оно ћу девет објесити,
 док ујутру бијел дан осване".
 А то Раде и слуша и гледа,
 па у собу к њима улетио,
 за вечером агу уватио,
 увати га за врат до рамена,
 истрже му главу из рамена;
 па увати Бећирагиницу,
 па потеже клинце из њедара,
 удара их под нктове кади:
 док јој пола клина ударио,
 и душу је, кучка, испустила;
 њој говори Мали Радојица:
 "Нека знадеш, Бећирагинице,
 да каква је мука од клинаца!"
 Па ухвати Хајкуну ђевојку:
 "О Хајкуна, срце из њедара,
 дај ми нађи од тавнице кључе,
 да испустим двадесет сужања".
 Нађе Хајка од тавнице кључе,
 он испусти двадесет сужања.
 Опет јој је Раде говорио:
 О Хајкуна, душо моја драга,
 дај ми нађи од ризнице кључе,
 да што мало за ашлука тражим,
 далеко ми ј' дому путовати,

треба ми се путем понапити".
 Отвори му сандук од тал'јера,
 онда јој је Раде бесједио:
 "О Хајкуна, срце моје драго,
 што ће мени таке плочетине?
 Коња немам - да сњима поткивам".
 Отвори му сандук од дуката,
 он на друштво дукате дијели;
 па ухвати Хајкуну ђевојку,
 одведе је у земљу Србију,
 доведе је у бијелу цркву,
 од Хајкуне гради Анђелију,
 па је узе за вјерну љубовцу.

СЛИКА ДЕЛА ГЛУМАЦА "КОСОВСКА БИТКА 1389"

Зорка Шиповац, Нада Шиповац (Косовка
 Девојка), Звездан Миленковић (цар Лазар), Олга
 Пантић (царица Милица) и Наташа Томић

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ
НА СЛАВИ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА" У НЕДЕЉУ 31. ЈУЛА 1994.

ЦШО St. Albans	50	Jon Danilouvef	20
КСС St. Albans	50	Драго Ивановић	50
ЦШО Wodonga	50	Брано Поповић	15
КСС Wodonga	50	Милан Кнежевић	10
СИКД "Његош"	30	Вера Кљајић	50
СФК "Србија"	50	Јован Пјевач	20
СЧ "Равна Гора"	100	Зоран Поповић	20
ЦШО Frankston	100	Вера Станковић	10
КСС Frankston	50	Бурковић	10
ЦШО Yallourn Nth	50	Милка Килибарда	20
КСС Yallourn Nth	50	Ђорђе Маринковић	40
КСС Brunswick	100	Наталија Буквић	20
ЦШО Keysborough	50	Бранка Рупар	20
КСС Keysborough	50	Душанка Хешков	20
С.Краљ. Удружење	100	Бранка Шљивовац	20
Јелена Алекс	20	Вукадиновић	10
Дијана Вековић	20	Раде Глоговац	50
Зоран Радосављевић	20	Неђо Килибарда	20
Раде Вигњевић	20	Дарко	20
Миле Илић	20	Милорад Глоговац	50
Душан Стаменковић	5	Лазо Јузбацић	20
Нада Цвијетић	10	Раде Јоветић	20
Тома Вукадиновић	20	Ђорђе Ђукић	20
Драган Стаменковић	20	Фамилија Симић	50
Новка Милутиновић	10	Драган Лилић	20
Пера Јанковић	20	Тоша	20
Ђорђе Ђурковић	20	Милан Станић	20
Момир Кујовић	40	Фамилија Рупар	50
Душан и Ж. Јоветић	50	Милан Николић	50
Санко Аперлић	15	Вукашин Вујовић	50
Коста Наградић	20	Мићо Козомара	20
Слобо Љубинковић	50	Неђо Сретеновић	20

Мишо Јовић	50	Радо Грујић	20
Фамил. Живковић	20	Неђо Шиповац	20
Савко Даниловић	50	Аника Ковач	20
Ранко Булатовић	20	Зорка Шиповац	10
Божо Маљковић	50	Младен Пендо	50
Невенка Тоановић	20	Дмитар Вранешевић	40
Јагода Шаиновић	20	Софија Духон	15
Нада	10	Вангел Спасовски	10
Н. Н.	50	Славица Тривунић	10
Сава Вукановић	20	Betty	10
Милутин Кринић	20	Славко Красојевић	20
Јелисавета Његово?	5	Кулинчевић	10
Горан Јаковљевић	20	Власта Михаиловић	20
Лукић	10	Живо	10
Слобод. Јаковљевић	20	Бранко Ћорђевић	50
Цвикић	25	Станиша Грујић	30
Ђурчија	25	Бојан Остојић	50
Живота Нешић	20	Спасенија Радовић	10
Вито Обрадов	20	Марица Ћорђевић	50
Виљко Цвијетић	20	Бојка Ћорђевић	5
Милош Дакић	15	Никола Вујанић	25
Мирослав Томић	10	Раде Оклобџија	20
Цимбаљевић	30	Манојло Поповић	30
Поповић	10	Ристо Поповић	40
Саша Кулинчевић	20	Обрен Поповић	20
Момчило Јеремић	20	Породица Вишић	50
Иван Елесин	10	Домка Ђеранић	20
Милош Петровић	20	Илија Шуша	20
Јово Бараћ	20	Бранко Поповић	50
Војо Драгићевић	20	Славко Даниловић	20
Витомир Новаковић	15	Ћорђе Петровић	20
Марко Бањанин	20	КСС се најтоплије	
Јосо Вигњевић	10	захваљује свим приложницима,	
Реља	5	а добијени новац ће употребити	
Марија Силвашић	70	на завршавању нове цркве.	

ПОДИЖЕ СЕ ПРВИ ДЕО ЖЕЛЕЗНЕ КОНСТРУКЦИЈЕ

ДАРОДАВЦИ:
Данко и Грета Ћосић

Почетком октобра месеца, сада је тврдо обећано, стиже железна конструкција коју поклања Данко Ћосић из Морвела. Она ће да носи звонару и централно кубе, као и главни костур кровова.

За сада ће се поставити први део, а онда ће зидари моћи да продуже са зидањем унутрашње цигле и онда би се поставило главни део, а остатак кад се дође до најгорњег крова. Тако нам је објаснио Бранко Тешић, који води надзор и организовање радова.

Данко поклања материјал и рад, а ЦШО мора да плати "кран" и "ригере", што ће изнети доста, јер дизалица кошта близу \$200 на сад, а радиће се сигурно неколико дана. Значи за то ће бити издатак неколике хиљаде долара.

Управа рачуна да би се под горњи кров стигло треба озидати око 40.000 цигле, што износи исто толико долара. Дизање конструкције и радници близу 10.000 долара. Скелари, такође око 5 000 долара. Бетонске плоче испод звонаре и кубета око 8000 долара. Остале потребштине вероватно 5 - 10 хиљада, у шта би ишло сечење цигле, песак и цеменат.

У исто време треба наручити звона, а и она су скупа.

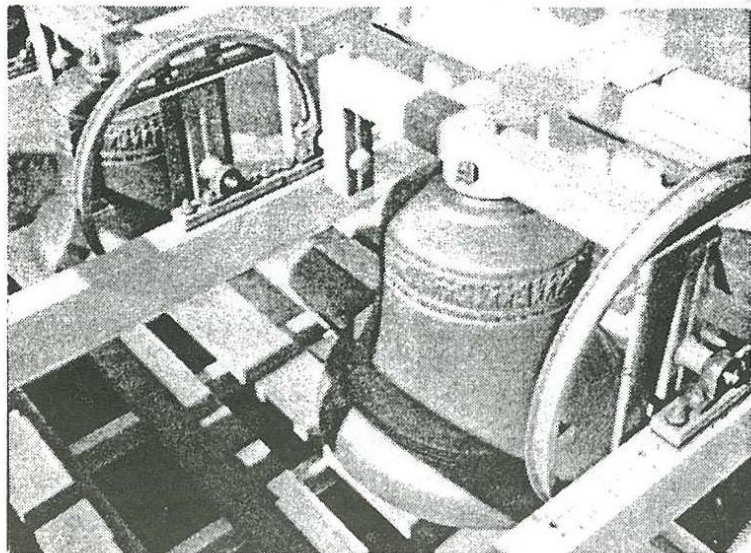
Бакар за покров је стигао, али да се постави требаће око \$25 000.

Дакле, да би се црква под кључ ставила потребно је најмање \$ 120.000.

Зато вас опет молимо и преклињемо да помогнете. Одзив на апел, упућен свим парохијанима је био поразан, што се види из списка прилога на страни 36.

КОНАЧНО СТИГЛЕ ЦЕНЕ ЗА ЦРКВЕНА ЗВОНА

Већ дуже се времена распитујемо о ценама и квалитету црквених звона, као и величини и броју. Стручњаци нам кажу да је најлепши звук три звона различите величине, али с тим да буду електронски контролисана ради хармоније звука. Писали смо писма

на разне стране: Аделаид, Перт, Љубљану, а и код Грка. Највећи је био проблем што ретко ко нуди све што нам треба, а то је и звона и електрични уређај и постоље. Осим

тога немамо узор о звуку звона. Једино би се могли ослоњити на ливницу звона у Аделаиду, јер они имају све, а имамо и узор, а то је наш манастир код Канбере.

Дакле, цене звона су следеће:

Мање звоно од 80 килограма пречника 519 мм	= \$ 6 635,00
Зредње звоно 115 килограма пречника 583 мм	= \$ 7 050,00
Велико звоно 205 килограма пречника 693 мм	= \$ 11 750,00

На звона се такође могу излити слова имена цркве и дародавца.

Ако неко од вас жели да приложи једно од наведених звона, нека се јави свештенику.

КОЛИКО СЕ ПРОМЕНИЛО

Пре смо кукали што је окрутни комунизам у Отаџбини и не дозвољава Србима ништа што им је било свето и Богу угодно. Данас је све то замукло, изузев критике што је СРЈ окренула леђа Србима преко Дрине, мада многи мисле да је то само да се свет заваре.

Да направимо једно мало поређење, сада и пре десет година. Властодржци у Београду су и онда и сада делили народ по Титовим републикама. И онда и сада су Срби и Црногорци посебан народ. И сада је Косово и Метохија аутономна покрајина, као и раније, а исто је и са Војводином. И пре десет година су Срби у Босни и Херцеговини били препуштени да их муслимани тероришу, а ево и сада су препуштени сами себи. Исто је и са Србима у РС Крајини.

Казаћете да сада постоје странке. Постоје опозиционе новине, радио и телевизија. Да то је истина, али делимично. Све то постоји све дотле док су комунисти Београда безбедни у својој власти. Добро се сећамо тенкова 9. марта и робије Драшковића, а онда политичког прогона Шешелја чим је постао неподобан.

Имаћете право ако кажете да су Срби у Србији и Црној Гори сами изгласали овај режим. Да. Али нико није препреден као комунисти да обмањују. Они сами производе хаос, а онда се појављују као спасиоци. Сетимо се само инфлације од неколико милиона процената, а онда стабилизације валуте. Они су сами направили и једно и друго. Или да се присетимо пре избора у Србији како су говорили Милошевићеви комунисти: Ако гласате за опозицију, гласате за рат, док са нама нема неизвесности. После кад су исти произвели рат говорили су: Ми се нећемо сагињати, што значи ићи ћемо до краја са ратом, насупрот опозицији која је престала да буде ратоборна. Наравно, после су се и сагели и пали на колена, и на крају оставили Србе на цедилу и њихово вођство, које је у почетку било њихов производ.

Зато, немојмо се заваравати. Мирјана Марковић-Милошевић је давно рекла: Са крвљу смо дошли на власт, и без крви нећемо отићи са власти. Изгледа да нам је тако суђено ако хоћемо да будемо опет православна Србија, уместо комунистичке Југославије у величини београдског пашалука.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1. ЈУНА ДО 1. СЕПТЕМБРА 1994

Милан Вукчевић	20	Зора Јеремић	10
Милица Јосиповић	20	Миљан Кулинчевић	20
Снежана Дербогосијан	20	Ђорђе Ђукић	20
Стево Пруна	10	Срђан Јовић	20
Александар Момчиловић	50	Лазар Јузбашевић	10
Славица Тривунић	25	Зоран Ивковић	10
Миленко Костић	20	Слободан Пантић	20
Раде Оклобџија	20	Живк Миросављевић	10
Богдан Богдановић	20	Мирко Добријевић	20
Витомир Обрадов	20	Глиша Вујаковић	10
Манојло Поповић	20	Стево Гајић	10
Неђо Шиповац	30	Мирослав Томић	20
Зорка Шиповац	10	Момчило Јеремић	20
Аника Ковач	20	Милан Вујић	20
Михајло Вујадин	20	Душан Павловић	20
Момчило Ранковић	30	Ристо Поповић	40
Караџин	10	Драги Ђорђевић	5
Марко Старчевић	20	Вито Петровић	10
Betty Fitzsimmons	5	Душан Рашић	25
Раде Вујић	20	Ђорђе Ерић	20
Михајло Ковачевић	30	Драгољуб Рушчуклић	20
Владо Пештерац	20	Љубо Наградих	20
Владо Ковачевић	40	Ранко Булатовић	50
Раде Берак	20	Раде Јоветић	50
Марија Силвашић	40	Милан Цимбаљевић	30
Ратко Вујовић	20	Вангел Спасовски	20
Иван Елесин	10	Живадин Петровић	50
Петар Павловић	30	Коста Наградих	20
Милан Вековић	20	Глигорије и Душ. Хешков	20
Снежана Миленковић	20	Спасоје Цвикић	30
Драгољуб Крајанчић	20	Ђурчија	20
Слободан Матић	20	Обрен Поповић	20

Данило Булатовић	20	Петар Крчевинац	10
Зоран Јаковљевић	20	Миленко Костић	20
Александар Лукић	20	Рале Симић	10
Милош Петровић	20	Раде Вигњевић	20
Вита Новаковић	20	Миле Илић	20
Љубомир Ераковић	20	фамилија Рајић	20
Јово Бараћ	20	Милан Штета	40
Војо Драгићевић	20	Драган и А. Плетикапа	20
Драган Плетикапа	20	Саво Милинчић	20
Немања и Даница Гудељ	20	Мира Косановић	10
Марија и Нада Гавриловић	20	Маца Вуковић	20
Драго Зидављев	20	Станојка Коцевски	10
Душан Лаврнић	20	Душан Булатовић	10
Степа Степановић	20	Александар Пољак	20
Петар Дамјанац	20	Душан Вукадин	20
Видоје Обрадовић	20	Сава Новоселац	10
Марко Зечевић	20	Реља Плавшак	5
Зоран Радосављевић	20	Вуле Богуновић	20
Петар Трповски	10	Живка Рељић	10
Станиша Јовановић	20	Ђуро Баглава	20
Горан Јаковљевић	20	Милојко Југовић	20
Мирјана Јаковљевић	20	Иван Машљук	10
Дивна Јаковљевић	15	Јоца Вигњевић	10
фамилија Тешић	50	Н.Н.	20
Станковић - West	15	Милутин Крунић	10
Александар Нади	10	Јоан Раданов	20
Власта Михаиловић	20	Санко Аперлић	20
Бранко Ћорђевић	20	Гојко Лакић	20
Милан и Вера Кљајић	20	Јелисавета Наградић	10
Алекса Шиповац	50	Нада Цвијетић	20
Добросав Ћорђевић	20	Светислав Пауновић	20
Агнес Филиповић	20	Риле Ристић	20
Даница Живковић	20	Шћепан Кешић	20
Ковиљка Ковачевић	10	Ћорђе Кешић	10
породица Рашовић	50	Неђо Килибарда	20

Бошњак	20	Влада Теодосијевић	20
Атанасије Новаковић	10	Софија Духон	20
Марија Силвашић	20	Радивоје Ђурђевић	20
Милош Дакић	10	Неђо Килибарда	20
Милорад Ђукановић	15	Каћа и Љубиша Чакалић	100
Ђорђе Новаковић	50	Бранко Пјевач	20
Јово Ракић	20	Милева Ђурчија	20
Александра Јакшић	20	Снежана Дербогосијан	40
Аца и Мика Нади (материјал)		650	

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Марија Силвашић	20	Митар Козомара	10
Лазар Врањеш	30	Марта Теска ?	20
Вера Ковачевић	50	Витомир Новаковић	10
Владо Симић	20	Катица Јанковић	20
Живота Нешић		10	

Управа се најсрдачније захваљује свим приложницима, молећи се Богу и Светом Сави српском да излије богату милост на све нас.

НАПОМЕНА: Из списка приложника се види да овде многи долазе и прилажу, али нажалост немамо њихове адресе да би им слали Светосавник и остала обавештења. Молимо вас, ако имате пријатеља који би желели да им се шаље Светосавник, јавите се свештенику о. Драгомиру и он ће вас уврстити у адресар цркве.

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ ОД 1. ЈУНА ДО 4. СЕПТЕМБРА 1994

Српски пензионери	1000	Катица Јанковић	100
Марија Силвашић	500	Жика Наградић	100
Глигорије и Д. Хешков	150	Драгомир Пешић	100
Раде Оклобџија	500	Снежана Дербогосијан	100
Манојло Поповић	500	Воја Драгићевић	100
Слободан Пантић	500	Добросав Ћорђевић	100
Васо Рупар	400	Дивна Раданов	40
Бранко Рупар	400	Зорка Шиповац	300
Милош Дакић	500	Вера Шиповац	300
Ћорђе Ерић	800	Мирјана Величковић	250
Михајло Ковачевић	150	Ангелина Богдановић	20
Владо Симић	80	Раде Паунић	20
Вера Ковачевић	200	Васо Церовац	100
Славко Трукуља	100	о. Драгомир Шиповац	280
Милан Маринковић	500	Милан и Милка Штета	300
Божо и М. Глоговац	500	Саво и Р. Самарџић	100
Александар Лукић	1000	Живота и Ивана Нешић	100
Дмитар Вранешевић	300	Милош Петровић	100
Бранко Ћорђевић	1000	Владислав Поповић	100
Радмило В. Живковић	300	Божо Маљковић	100
Вангел Спасовски	30	Мирко Бркић	100
Милорад Вековић	300	Милан Цимбаљевић	100
Тодор Вукомановић	100	Жива Радловачки	20
Тома Савић	300	Јово Бараћ	100
Јово Вагић	100	Милица Миленковић	50
Бојка Ћукић	50	Стака Лорбек	50
Љиљана Вукомановић	250	Јелисавета Његован	100
ЦШО Wodonga	1000	Војислав Милошевић	100
Ристо Поповић	100	Марко и М. Живковић	100
Зоран Радосављевић	300	Срећко Цајић	50
Славица Тривунић	300	Душан Лаврнић	100
Софија Духон	300	Милош Дакић	100
Богдан Гутић	50	Раде Јоветић	100

Воја Миленковић	300	Душица и Драган Савић	100
Драго Јанковић	100	Радивоје Ђурђевић	20
Мирко Петровић	100	Александра Јакшић	100
Горан (Риле) Ристић	300	Миле Јованов (у раду)	100
Шћепан Кешић	300	Младен Пендо	50
Момчило Јеремић	200	Јово Дубајић	100
Момчило Ранковић	300	Драган Шокчевић	100
Неђо Килибарда	100	Воја Николић	300

Управа се захваљује свима вама, драги приложници, а истовремено умољавамо све остале, који се још нису одазвали, да прискоче, јер је ова светиња коју подижемо за све. Сви ћемо у њу долазити и сви се њом поносити.

ПРЕБИЛОВЦИ

Пре отприлике четири године повађене су кости из јама дуж долине Неретве, опојане и сахрањене у заједничку гробницу у Пребиловцима код Чапљине. Затим је направљен пројекат за Спомен храм и изливени темељи. Кад је избио рат, прво је динамитом разорена Спомен костурница од стране Хрвата, потомака оних који су ту побачали Србе 1941. године.

На срећу, један део костију тих мученика је уграђен и у наш храм у

Гринзбари.

БОГ НИКОМ
ДУЖАН НЕ ОСТАЈЕ!

**СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМ СРБИНУ**

**AUSTRAL ALUMINIUM
PRODUCTS P/L**

Aluminium Doors & Windows

Власник: НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ

**1930. Hume Highway
Campbellfield, 3061**

**Phone: 357 8277
Fax: 357 8252**

BESSEMER AGENT

**Ако желите да купите или
замените судове од BESSEMER
јавите се ДУШИЦИ НА
ТЕЛЕФОН: 465 5384**

**ОПРАВЉАМО
ВЕШ МАШИНЕ И ДРАЈЕ,
ФРИЖИДЕРЕ И ФРИЗЕ**

**СВЕ МОДЕЛЕ И МАРКЕ
ОПРАВЉАМ СА ГАРАНЦИЈОМ.**

Пензионерима 20% попуст.

**ЗОРАН НИКОЛИЋ: 12. Columbia Rd. LALOR
Телефон: 465 1017**

**Уколико желите да имате оглас, јавите се
свештенику. Цена сваког огласа је \$15. долара,
а годишње свега \$50. СВЕТОСАВНИК се
шаље на 500 адреса у овој парохији.**

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ**TAXATION****VEKOVICH & ASSOCIATES**

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана

МИЛАН БЕКОВИЋ: 588. Plenty Rd. PRESTON Тел: 478 1915

КУХИЊСКИ ОРМАНИ**E R A Shopfitting**

Вршимо опремање канцеларија.

По поруџбини правимо барове и кухиње

БОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

27. Kolora Rd. WEST HEIDELBERG Тел: 459 5078

Monumental Mason & Furniture

**BLUE MARBLE
НАДГРОБНИ СПОМЕНИЦИ**

Владимир Симић

74 Samford Ave, NORTH SUNSHINE

Тел: 364 4748 АН 311 3874

CATERING SERVICE

Специјализовани смо у печењу прасића и јагњади на ражњу
Ако вам треба услуга за ВЕНЧАЊА, КРШТЕЊА,
РОЂЕНДАНЕ, без обзира где, стојимо вам на располагању.

ТОША ТРИФУНОВИЋ: 330 1841 Mobile: 018 087 855

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова. Било
велики или мали посао, ми смо на располагању.

ВУЛЕ БОГУНОВИЋ:

Phone: 466 2852 Mobile: 018 365 214

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230 Station St. CARLTON NTH, 3054 & 212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088

**Црква Светог
Саве коју Срби
подижу по
угледу на
Лазарицу
задужбину
славног
цара
Лазара.**

